

क्वचिन्नैव च पीतानि स पानानि व्यलोकयत् ।
 क्वचिद्वन्यांश्च विविधान् पानानि च क्वचित् क्वचित् ॥५०॥
 फलानि चार्द्धशेषाणि क्वचिन्निःशेषितानि च ।
 क्वचित् प्रभिन्नान् करकान् क्वचिदालोडितान् घटान् ॥५१॥
 क्वचित् संयुक्तमाल्यानि फलानि विविधानि च ।
 मृदितान्यपविद्धानि गन्धवन्ति तथैव च ॥५२॥
 स्रजश्च विविधाश्चित्रा विप्रकीर्णा ददर्श सः ।
 चन्दनस्य च दिव्यस्य शीघ्रोश्च मधुरस्य च ॥५३॥
 प्रववौ सुरभिर्वायुर्विमाने पुष्पके तथा ।
 एवं सर्वमणेषेण रावणान्तःपुरं कपिः ॥५४॥
 अन्वियेष मरुतिज्ञा न चापश्यत् स ज्ञानकीं ।
 जगामाथ ततश्चिन्तां धर्मशङ्करशङ्कितः ॥५५॥
 परदारावरोधस्य सुप्तस्य च निरोक्षणां ।
 इदं खलु ममात्यर्थं धर्मलोपो भविष्यति ॥५६॥
 न हि मे परदाराणां दृष्टिर्विषयवर्तिनी ।
 अयं चात्र मया दृष्टः परदारपरिग्रहः ॥५७॥
 तस्य प्रादुरभूच्चिन्ता पुनरेव मरुतात्मनः ।
 निश्चितैकान्तचित्तस्य कार्यनिश्चयदर्शिनिः ॥५८॥
 कामं दृष्ट्वा मया सर्वा विस्तराद्वावणास्त्रियः ।
 न च मे मनसः किञ्चिद्वैकृत्यमुपलभ्यते ॥५९॥